

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart:] forslagets Rammer, men hvor det maa findes naturligt, at han alligevel opnaar de Goder, som Lovforslaget omhandler. Der er derfor i Lovforslaget optaget en Bestemmelse, som giver Hjemmel for Handelsministeren til efter Omstændighederne med Folketingets Finansudvalgs Tilslutning at tillæmpe Lovens Bestemmelser efter saadanne Tilfældes individuelle Karakter.

Ifølge en Bestemmelse i Loven af 1. Oktober 1945 om Oprettelse af „Danske Søfarendes Mindefond af 1945“ skulde $\frac{1}{4}$ af de Beløb, der er afdraget paa de rentefri Statslaan, som jeg indledningsvis har omtalt, tilfalde Mindefonden. Da nu de Afskrivinger paa Normalgelden, som bliver en Følge af dette Lovforslags Gennemførelse, i vidt Omfang vil træde i Stedet for de egentlige Tilbagebetalinger af eller Afdrag paa Gælden, er det foreslaaet at tillægge denne Fond et Beløb paa 1 Mill. Kr. som en skønsomt anslaaet Erstatning for den Indtægt, der var forudsat i selve Mindefondsloven.

De Love, som er gennemført efter Danmarks Befrielse, og som specielt vedrører de søfarendes Forhold, har ogsaa omfattet Fiskerne. Dette er imidlertid ikke Tilfældet med det her foreliggende Lovforslag, fordi Fiskernes Indtjeningsmuligheder hjemme og ude under Krigen har ligget afgørende anderledes end de egentlige søfarendes Indtjeningsmuligheder, saa at der allerede af den Grund ikke kan siges at være tilstrækkelig Anledning til at medtage Fiskerne i denne Lov. Hertil kommer yderligere, at det næppe vil være muligt at tilvejebringe de Oplysninger, der i de enkelte Tilfælde er nødvendige for at foretage en virkelig Afregning for Fiskernes Vedkommende. Det er derfor foreslaaet, at Loven kun skal omfatte de egentlige søfarende.

Det er mig umuligt med blot nogenlunde Sikkerhed at sige, hvor store Udgifterne vil blive for Staten ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg skal blot herom sige, at man, som jeg ogsaa nævnte ved Fremsættelsen i det andet høje Ting, ved Lovforslagets Udarbejdelse havde regnet med, at Lovforslagets Gennemførelse vilde medføre en samlet Udgift paa mellem 17 og 20 Mill. Kr., hvortil kommer maaske 11 Mill. Kr. af de forudbetalte Beløb, jeg nævnte før, som vistnok var paa 15 Mill. Kr.

Som Følge af de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet under Behandlingen i det høje Folketing, maa man imidlertid regne med, at Udgifterne vil blive noget større, ja, endda adskillige Millioner Kroner

større. Altsaa vil jeg gaa ud fra, uden at jeg tør indestaa for det — det kan kun opgøres rent kalkulatorisk —, at der kan være en Mulighed for, naar disse Penge er kommet til Udbetaling, og for saa vidt man medregner alle de Penge, der fra første Færd er udbetalt de søfarendes hjemmeværende Paa-rørende, at Staten her kommer op paa en Udgift, der kan tænkes at komme til at ligge mellem 35 og 40 Mill. Kr. Dette er som sagt uden Forbindende, men jeg nævner dog Tallet, idet det jo er en ret stor Udgift for Staten. Men for den enkelte kan Beløbet ikke siges at være for stort.

Jeg skal til Slut gentage, hvad jeg sagde ved Lovforslagets Fremsættelse i det andet høje Ting, at Gennemførelsen af den foreslaaede Afregning efter Sagens Natur vil tage ikke saa helt lidt Tid, men jeg lover, at man fra Ministeriets Side vil gøre, hvad gøres kan for en hurtig Afvikling, hvad ogsaa de søfarende i høj Grad er interesseret i.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting og kun gentage, at Rigsdagen ved at vedtage dette Lovforslag yder en god Gerning over for disse søfarende, der under Krigen fra først af var Danmarks bedste, ja, i og for sig eneste Repræsentanter i Modstanden mod den tyske Nazisme. Jeg er vidende om, at interesserede Medlemmer har fulgt Forslaget under Forhandlingerne i det andet høje Ting og under Forhandlingerne i de forskellige Partimøder. Jeg gaar derfor ud fra, at ærede Medlemmer af dette høje Ting vil være saa godt inde i denne Sag, at vi hurtigt kan opnaa at faa Lovforslaget vedtaget, saa at det kan op-højes til Lov, hvad de søfarende i aller-højeste Grad venter paa.

Erik Jacobsen: Det er nu fjerde Gang siden Danmarks Befrielse, at vi har været stillet over for Lovforslag — de er da ogsaa blevet gennemført —, som har haft det Formaal at yde Lindring og Godtgørelse til de danske Søfolk, som under Krigen paa saa mangfoldige Omraader mærkede selve Krigens Rædsler paa en helt anden Maade, end vi, der ogsaa i nogen Grad var impliceret, mærkede dem i Hjemlandet. Jeg finder Anledning til at udtale min Tak til den højt-ærede Minister for Handel, Industri og Søfart, fordi dette Forslag er bragt frem, og jeg glæder mig paa de søfarendes Vegne over, at de herigennem kan faa nogen Erstatning for det, de har sat til under Krigen, hvor de har faaet deres økonomiske Kaar forringet betydeligt i Forhold til de Indtjeningsmuligheder, som de vilde have haft, hvis de kunde